

РЕШЕНИЕ

№ 11541

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **13051** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С решение от 02.09.2025 г., постановено по НАХД № 6250/ 2025 г. по описа на СРС, 6 състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 9195 от 21.03.2025 г., издадено от и. д. началник отдел “Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа” към Дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол” при Агенция “Пътна инфраструктура”, с което на Т. В. П. е наложена глоба в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. “а”, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП) във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. “б”, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. първо от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/ или тежки ППС. В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Т. В. П. с искане да бъде отменено. Според жалбоподателя размерът на наложеното наказание е прекомерен с оглед характера и тежестта на нарушението. Моли НП да бъде изменено с намаляване на размера на наложената глоба от 3000 лв. на 1 000 лв. Допълнителни съображения излага в писмена защита. Позовава се на Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по тълк. дело № 5/2023 г. на Върховния административен съд и на Общо събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд и прави искане за отмяна на НП. Претендира разносски пред въззивната инстанция.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от адв. Б., която поддържа касационната жалба. Претендира разносски пред въззивната инстанция.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител. Оспорва касационната жалба с писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 26.02.2025 г., около 09:58 часа, Т. В. П. управлявал тежкотоварен автомобил - съчленено пътно превозно средство с 5 оси - МПС с 2 оси, марка „Скания“, модел „124-420“, с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с 3 оси с рег. [рег.номер на МПС], като извършвал превоз на промит пясък. ППС се движило по път II-18, в посока [населено място] - [населено място]. На километър 28 товарният автомобил бил спрял за проверка от А. М. А. - гл. инспектор в отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“. В хода на проверката, чрез измерване с мобилна електронна везна DFW-KR № 118845 и ролетка № 1311/18/5м/, било установено, че сумата от натоварването на ос на полуремаркетото е 33,200 т при максимално натоварване на оста - 24 т, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3, б.”б” от Наредбата, т.е. било установено надвишаване с 9,200 тона. При така констатираното натоварване водачът на тежкотоварния автомобил извършвал движение с ППС без да представи разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя, за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата на превозното средство и при забрана за извършване на това. При така установеното е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 10473/ 26.02.2025г. за нарушение над разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. “а“, предл. 2 от ЗП вр. чл. 7, ал. 1, т. 3, б.”б”, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. първо от Наредба № 11/ 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Т. П. не възразил при връчване на АУАН. Възползвал се от възможността да възрази срещу констатациите по АУАН и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН депозирал писмено възражение. Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал НП № 9195/ 21.03.2025г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП наложил на Т. П. глоба в размер на 3 000 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Изложени са и съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Съгласно Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по тълк. дело № 5/2023 г. на Върховния административен съд и на Общо събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд, водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза. Според изложените в тълкувателното постановление мотиви, лицата, задължени да поискат разрешение за движението на извънгабаритни и/или тежки ППС от администрацията, управляваща пътя, са техните собственици или лицата, извършващи превоза, в качеството им на лицензирани превозвачи. Следователно субекти на нарушението по чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП могат да бъдат физическите лица, които са собственици на извънгабаритни и/или тежки ППС, или превозвачи, регистрирани по съответния ред, както когато наредят превоза, така и когато са фактически извършители, т. е. когато управляват лично ППС от посочения вид. Когато едно физическо лице управлява извънгабаритно или тежко ППС по силата на трудов договор, сключен със собственика на ППС или превозвача, то няма задължение да поиска от собственика на пътя или от администрацията, управляваща пътя, на основание чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, да бъде издадено разрешение за движението на ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, съгласно чл. 8, ал. 2 или да заплати съответната такса в случаите на чл. 14, ал. 3 от Наредбата. След като такъв водач на ППС не е задължен да подаде заявление за издаване на разрешение за осъществяване на движение на ППС от посочената категория, той не следва да носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата.

В случая, доколкото е безспорно, че наказаното лице не е собственик на превозното средство, респективно не е превозвач, то не носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП. При това положение незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. В. П..

В процесния случай, макар деянието да е безспорно установено и същото да съответства на нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, тъй като към датата на извършването му, както и към датата на съставяне на АУАН и към датата на издаване на наказателното постановление органи на Агенция "Пътна инфраструктура" не са били компетентни да съставят АУАН и да издават наказателни постановления за нарушения на Закона за движение по пътищата, с изключение на нарушенията по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, а с оглед посоченото тълкувателно постановление процесното нарушение се квалифицира като такова по чл. 177, ал. 3, т. 1, във вр. с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Едва с изменението на чл. 189е от ЗДвП, обн. ДВ бр. 64/2025 г., в сила от 07.09.2025 г., е предвидено, че председателят на Управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица могат да издават наказателно постановления за нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

При изложените съображения оспореният акт следва да се отмени и вместо него да се постанови отмяна и на издаденото наказателно постановление.

При този изход на спора, на основание чл. 143 от АПК на касатора следва да се присъди сумата от 306,78 евро, представляваща претендираните разноски пред СРС /претендирани 600 лв. адвокатски хонорар/.

С оглед изложеното и на основание чл.63в вр. чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 от АПК Административен съд – София град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 02.09.2025 г., постановено по НАХД 6250/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 9195 от 21.03.2025 г., издадено от и. д. началник отдел “Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа” към Дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол” при Агенция “Пътна инфраструктура”.

ОСЪЖДА Агенция “Пътна инфраструктура” да заплати на Т. В. П., ЕГН [ЕГН] сумата от 306,78 евро разноси по НАХД 6250/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ